

Föreskrifter

om ändring i Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2006:17) om årsredovisning i försäkringsföretag;

beslutade den 21 juni 2007.

Finansinspektionen föreskriver med stöd av 4–5 §§ och 7–8 §§ förordningen (1995:1600) om årsredovisning i kreditinstitut, värdepappersbolag och försäkringsföretag samt 19 a § förordningen (1992:308) om utländska filialer m.m. i fråga om Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2006:17) om årsredovisning i försäkringsföretag

dels att 2 kap. allmänna råd 4 e samt 8 kap. allmänna råd 1, 2, 5–10 ska upphöra att gälla,

dels att nuvarande 8 kap. allmänna råd 11–15 ska betecknas 5–9,

dels att 2 kap. allmänna råd 2, 4, 4 d, 4 f, och 5, 4 kap. allmänna råd första och tredje styckena, 7 kap. 1 och 3 §§, 8 kap. allmänna råd 3–4, 6, 8 och 9 samt 3 och 54 §§ i bilaga 3 till föreskrifterna och 1 a och 2 §§ i bilaga 4 till föreskrifterna ska ha följande lydelse,

dels att det i föreskrifterna ska införas nya allmänna råd, 2 kap. allmänna råd 4 e samt 8 kap. allmänna råd 1 och 2, av följande lydelse.

2 kap. Allmänna bestämmelser om årsredovisning

Tillämpning av internationella redovisningsstandarder

Allmänna råd

1. Godkända internationella redovisningsstandarder bör tillämpas av alla försäkringsföretag, om inte något annat krävs enligt lag eller annan författning eller följer av dessa föreskrifter och allmänna råd.

Internationella redovisningsstandarder som inte är godkända får tillämpas i den utsträckning de inte strider mot godkända standarder, lag eller annan författning eller dessa föreskrifter och allmänna råd.

2. Redovisningsrådets rekommendation RR 32:06 Redovisning för juridiska personer, i enlighet med den version som är fastställd i december 2006, bör tillämpas av alla försäkringsföretag, om inte annat följer av lag eller annan författning eller dessa föreskrifter och allmänna råd.

Följande uttalanden från Redovisningsrådets Akutgrupp (URA) bör tillämpas på samma sätt som RR 32:06, i enlighet med den version som är fastställd i december 2006, om inte annat följer av lag eller annan författning eller dessa föreskrifter och allmänna råd:

- a) URA 5 Nedskrivning av aktier i dotterföretag i samband med en koncernintern omstrukturering.
- b) URA 6 Aktivering av ränteutgifter i koncernredovisningen.
- c) URA 7 Koncernbidrag och aktieägartillskott.
- d) URA 42 Klassificering av ITP-planer som finansieras genom försäkring i Alecta.
- e) URA 43 Redovisning av särskild löneskatt och avkastningsskatt.
- f) URA 44 Redovisning av övergång från tillämpning av punkt 30 i IAS 19, Ersättningar till anställda, till punkt 29.
- g) URA 45 Pensionsplaner som omfattar flera arbetsgivare.
- h) URA 46 IFRS 2 och sociala avgifter.
- i) URA 47 Redovisning av eget kapital i koncern.

3. Utöver vad som följer av 2 tillämpas internationella redovisningsstandarder med följande begränsningar på grund av lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag:

a) Företag redovisas inte som moderföretag och dotterföretag om en ägarandel saknas, se 1 kap. 3 § samma lag och 1 kap. 4 § årsredovisningslagen (1995:1554). Om ett företag saknar ägarandel men ändå har ett bestämmande inflytande över ett annat företag bör det först nämnda företaget lämna tilläggsupplysningar för att ge en rättvisande bild, se 2 kap. 2 § lagen om årsredovisning i försäkringsföretag och 2 kap. 3 § årsredovisningslagen. Det andra företaget bör ange vilket företag som har bestämmande inflytande utan ägarandel och hur inflytandet kan utövas.

b) Redovisningen av ett instrument eller dess delar som en skuld eller eget kapital i enlighet med den ekonomiska innebörden av villkoren tillämpas inte hos utgivaren till den del instrumentet avser vad som ska klassificeras som ett eget kapital enligt lag eller annan författning, se 5 kap. 4 § lagen om årsredovisning i försäkringsföretag och 5 kap. 14 och 15 §§ årsredovisningslagen. Utgivaren bör i not lämna upplysningar om klassificeringen i enlighet med den ekonomiska innebörden.

c) Placeringstillgångar för vilka försäkringstagarna bär risk ska enligt lagen om årsredovisning i försäkringsföretag alltid värderas till verkligt värde, se 4 kap. 2 § samma lag.

d) Förutbetalda anskaffningskostnader för avtal om försäkring ska enligt lagen om årsredovisning i försäkringsföretag under vissa förutsättningar tas upp som tillgång, se 4 kap. 8 § samma lag.

e) Nedskrivningar som gjorts före ikraftträdandet av lagen om årsredovisning i försäkringsföretag, får inte återföras, se punkt 3 i övergångsbestämmelserna till samma lag. Upplysningar om att en nedskrivning inte har återförts av detta skäl och bedömningen av effekten på företagets ställning och resultat bör lämnas i en not.

4. Utöver vad som följer av 2 och 3 tillämpas Internationella redovisningsstandarder, Redovisningsrådets rekommendation RR 32:06 Redovisning för juridiska personer, i enlighet med den version som är fastställd i december 2006, och uttalanden från Redovisningsrådets Akutgrupp (URA) med följande anpassningar.

a) Avistaköp eller avistaförsäljningar bör redovisas per affärsdagen. Med avistaköp och avistaförsäljning avses, när det gäller transaktioner på den

svenska marknaden, avtal med leverans inom; tre bankdagar på penning- och obligationsmarknaden eller aktiemarknaden samt två bankdagar på råvarumarknaden eller valutamarknaden.

b) Sådana Placeringsstillgångar (C) som inte är finansiella instrument får, trots att 4 kap. 14 f och 14 g §§ årsredovisningslagen (1995:1554) ännu inte får tillämpas, omvärderas till verkligt värde med stöd av särskilda bestämmelser i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag. Byggnader och Mark (C.1) kan därför värderas till verkligt värde, om samtliga tillgångar i posten värderas på samma sätt, se 4 kap. 5 § samma lag. Rörelsefastigheter får med avvikelse från internationella redovisningsstandarder redovisas på samma sätt som förvaltningsfastigheter, jfr IAS 16 Materiella tillgångar och IAS 40 Förvaltningsfastigheter samt 4 kap. 6 § samma lag. I sådana fall bör upplysningarna om en alternativ värdering med utgångspunkt i anskaffningsvärdet enligt 4 kap. 7 § samma lag lämnas uppdelat på rörelsefastigheter och förvaltningsfastigheter.

c) Vad som anges om balanserade vinstmedel bör avse Konsolideringsfond i livförsäkringsbolag som inte får dela ut vinst och Övriga fonder i understödsföreningar, se 5 kap. 4 § lagen om årsredovisning i försäkringsföretag.

d) Innehav för handel enligt IAS 39 Finansiella instrument; Redovisning och värdering, bör redovisas som Innehav för handelsändamål enligt årsredovisningslagen. Även andra finansiella tillgångar än de som innehas för handel får vid redovisningen första gången oåterkalleligt klassificeras som en ”finansiell tillgång värderad till verkligt värde via resultaträkningen” enligt IAS 39 Finansiella instrument: Redovisning och värdering, endast om tillgången kan värderas till verkligt värde enligt lagen om årsredovisning i försäkringsföretag, se 4 kap. 1 § och 2 § 11 samma lag, 4 kap. 14 a och b §§ årsredovisningslagen samt punkt 9 b i IAS 39 och punkt 45 i IFRS 4 Försäkringsavtal. Om förutsättningarna enligt IAS 39 är uppfyllda kan denna option tillämpas på värdepapper och fordringar. Detta gäller även tillgångar som uppkommer genom direkt utlåning, vilka annars skulle hänföras till någon av kategorierna investering till förfall, låne- och kundfordringar eller finansiell tillgång som kan säljas. Optionen kan däremot inte tillämpas på andelar i dotterföretag eller samriskföretag och andra intresseföretag. Den kan inte heller tillämpas på finansiella skulder innan detta är förenligt med 4 kap. 14 a och 14 b §§ årsredovisningslagen. Verkligt värdeoptionen får, trots bestämmelserna, tillämpas på ett skuldinstrument, dock inte på en del av instrumentet, med de begränsningar som följer av IAS 39 och under de förutsättningar som anges i punkt 9 andra stycket b i, enligt samma standard, om detta görs inom ramen för tillämpade principer för säkringsredovisning och endast så länge säkringsredovisning pågår, jfr 4 kap. 14 e § årsredovisningslagen. Företaget behöver då inte iaktta de förutsättningar som enligt IAS 39 annars gäller för säkringsredovisning av säkringsförhållandet. I sådana fall lämnas upplysningar om säkringsredovisning med hänsyn till att verkligt värdeoptionen tillämpats.

e) Försäkringsföretag bör inte tillämpa RR 32:06 punkt 71 om undantag från IAS 21 och IAS 39 vid säkringsredovisning av valutasäkringar, se 4 kap. 2 § 11 lagen om årsredovisning i försäkringsföretag.

f) Onoterade försäkringsföretag får, trots tidsbegränsningarna i godkända internationella redovisningsstandarder och Redovisningsrådets rekommendationer RR 32:04 och RR 32:06 tillämpa följande lätttnadsregler när företaget första gången tillämpar godkända internationella redovisningsstandarder:

- Punkt 65 i övergångsreglerna i RR 32:04, jfr punkt 36 A i IFRS 1 Första gången International Financial Reporting Standards tillämpas.
- Punkt 4 i Redovisningsrådets rekommendation RR 32:06 om utnyttjande av vissa förenklingsregler i IFRS 1, jfr bland annat punkt 25 A, 25 F, 27 och 34 B i IFRS 1,
- Punkt 36 C i IFRS 1 om undantag från kravet att presentera jämförande information enligt IFRS 7 Finansiella instrument; Upplysningar.

5. För ett onoterat försäkringsföretag vars balansomslutning för de två senaste räkenskapsåren inte överstiger 1 000 prisbasbelopp enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring gäller följande lättnader:

- a) Företaget behöver inte upprätta en kassaflödesanalys, jfr IAS 1 Utformning av finansiella rapporter.
- b) Företaget behöver enbart lämna upplysningar enligt följande godkända internationella redovisningsstandarder:
 - IFRS 4 Försäkringsavtal.
 - IFRS 7 Finansiella instrument; Upplysningar.
 - IAS 1 Utformning av finansiella rapporter, i den del som avser upplysningar om kapital.
 - IAS 10 Händelser efter balansdagen.
 - IAS 16 Materiella anläggningstillgångar, med de tillägg som framgår av punkt 31 och 32 i RR 32:06 i enlighet med den version som är fastställd i december 2006.
 - IAS 17 Leasingavtal, med de undantag och tillägg som framgår av punkt 33 i RR 32:06 i enlighet med den version som är fastställd i december 2006.
 - IAS 18 Intäkter.
 - IAS 21 Effekterna av ändrade valutakurser.
 - IAS 23 Lånekostnader, med det tillägg som framgår av punkt 44 i RR 32:06.
 - IAS 37 Avsättningar, eventualförpliktelser och eventualtillgångar.
 - IAS 38 Immateriella tillgångar, med det tillägg som framgår av punkt 66 och 68 i RR 32:06 i enlighet med den version som är fastställd i december 2006.
 - IAS 40 Förvaltningsfastigheter, med det tillägg som framgår av punkt 74 i RR 32:06 i enlighet med den version som är fastställd i december 2006.

Första stycket bör inte tillämpas om försäkringsföretaget

- upprättar eller omfattas av en koncernredovisning där IAS-förordningen tillämpas,
- i andra fall upprättar eller omfattas av en koncernredovisning enligt lagen om årsredovisning i försäkringsföretag eller lagen om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag som omfattar minst ett annat finansiellt företag,
- har en internationell anknytning, eller
- är ett livförsäkringsbolag eller en tjänstepensionskassa.

Ett företag bör i redogörelsen för tillämpade redovisningsprinciper ange att lättnaden har tillämpats, jfr 5 kap. 14 §.

I andra stycket menas med ett *finansiellt företag* ett försäkringsföretag, kreditinstitut eller värdepappersbolag, eller motsvarande utländskt företag och med *en internationell anknytning* att företaget bedriver gränsöverskridande verksamhet eller har filial utomlands, ingår i samma koncern som minst ett utländskt finansiellt företag, är en filial till ett utländskt företag, eller har en sådan verksamhet som avser skadeförsäkring eller återförsäkring av skadeförsäkring och som bedrivs från ett fast driftställe av generalagenter eller generalrepresentationer enligt 14 b § lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.

Oavsett första stycket behöver inte filialer, lämna några upplysningar enligt godkända internationella redovisningsstandarder eller RR 32:06 i enlighet med den version som är fastställd i december 2006.

Undantaget i femte stycket får även tillämpas för sådan verksamhet som avser skadeförsäkring eller återförsäkring av skadeförsäkring och som bedrivs från ett fast driftställe av generalagenter eller generalrepresentationer enligt 14 b § lagen om utländska filialer m.m.

4 kap. Värderingsregler

Värdering av finansiella instrument

Allmänna råd

Finansiella instrument värderas till verkligt värde om det är förenligt med 4 kap. 14 a § årsredovisningslagen (1995:1554) och IAS 39 Finansiella instrument: Redovisning och värdering. I annat fall värderas finansiella instrument enligt ordinarie värderingsprincip, jfr 4 kap. 2 § 11 lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag och 2 kap. allmänna råd. Sådana finansiella tillgångar som inte får värderas till verkligt värde värderas med utgångspunkt i anskaffningsvärdet, se 4 kap. 2 § 2 samma lag.

Värderingsregler om bland annat erforderliga värdejusteringar för finansiella instrument som värderas med utgångspunkt i anskaffningsvärdet finns i internationella redovisningsstandarder, jfr IAS 39 Finansiella instrument: Redovisning och värdering.

Försäkringsföretag bör inte skriva upp finansiella tillgångar enligt 4 kap. 6 § årsredovisningslagen eller tillämpa andra i lag medgivna optioner som är oförenliga med godkända internationella redovisningsstandarder, om inte annat följer av dessa föreskrifter och allmänna råd, jfr bland annat punkt 53 i Redovisningsrådets rekommendation RR 32:06 Redovisning för juridiska personer i enlighet med den version som är fastställd i december 2006.

Se även 13 § andra stycket om värdering av vissa skulder enligt avtal om försäkring som redovisas som finansiella instrument.

7 kap. Koncernredovisning

Tillämpning av årsredovisningsregler i koncernredovisningen

1 § Föreskrifterna och de allmänna råden i 1–5 kap. samt 6 kap. 1 och 2 §§ ska tillämpas när en koncernredovisning upprättas, om inte annat följer av detta kapitel.

I en *koncernbalansräkning* ska minoritetens andel redovisas som en särskild post under eget kapital.

I en *koncernresultaträkning* ska minoritetens andel redovisas som en särskild post under årets resultat.

Allmänna råd

Redovisningsrådets rekommendation RR 32 Redovisning för juridiska personer

Hänvisningarna i paragrafen innebär bland annat att 2 kap. allmänna råd och därmed Redovisningsrådets rekommendation RR 32:06 Redovisning för juridiska personer enligt den version som är fastställd i december 2006 bör tillämpas även i koncernredovisningen, om inte Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder (IAS-förordningen) tillämpas. Sådana undantag och tillägg som enbart är motiverade av sambandet mellan redovisning och beskattning bör dock inte tillämpas i koncernredovisningen.

Trots första stycket får undantaget från och tillägget till IAS 19 Ersättningar till anställda om förmånsbestämda pensionsplaner tillämpas även i koncernredovisningen.

Redovisning av minoritetsinstressen

Paragrafens andra och tredje stycke motsvarar det som följer av godkända internationella redovisningsstandarder, jfr IAS 1 Utformning av finansiella rapporter.

Specifisering av bundet och fritt eget kapital

Ett försäkringsföretag ska, till skillnad från företag som omfattas av årsredovisningslagen, alltså enligt lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag specificera bundet och fritt eget kapital i koncernredovisningen. Punkt 11–16 i Redovisningsrådets rekommendation RR 30 Kompletterande redovisningsregler för koncerner, fastställd i december 2004 (RR 30:04), om tillägg till IAS 27 Koncernredovisning och redovisning i juridisk person, bör därför tillämpas vid upprättande av koncernredovisningen. De hänvisningar som där görs till 5 kap. 14 § årsredovisningslagen och 12 kap. 2 § aktieföretagslagen (2005:551), ska i stället avse hänvisningar till 5 kap. 4 § lagen om årsredovisning i försäkringsföretag och 12 kap. 2 § försäkringsrörelselagen.

Koncernredovisning i moderföretag som tillämpar IAS-förordningen

3 § Ett försäkringsföretag som tillämpar 7 kap. 5 eller 6 §§ lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag ska tillämpa 1 § när det gäller hänvisningarna till

- a) 5 kap. 2 och 3 §§ om placeringstillgångar för villkorad återbäring,
- b) 5 kap. 5 och 6 §§ om villkorad återbäring,
- c) 5 kap. 14 § om föreskriftsenlighet,
- d) 6 kap. 1 § om förvaltningsberättelse, varvid första stycket ska tillämpas i den del stycket hänvisar till följande föreskrifter och allmänna råd i bilaga 5:
 - 1 § om upplysningar om verksamheten
 - 2 § om nya redovisningsstandarders konsekvenser för tillämpning av rörelseregler
 - de allmänna råden under 3 § om upplysningar om konsekvenser av nya föreskrifter eller principer om diskonteringsränta och om upplysningar om övervärden i fondförsäkringsverksamhet, samt
- e) 6 kap. 2 § om femårsöversikt.

Allmänna råd

Redovisningsrådets rekommendation RR 30:06 Kompletterande redovisningsregler för koncerner, i enlighet med den version som är fastställd i december 2006, och 1 § allmänna råd om tillämpning av punkt 11–16 i Redovisningsrådets rekommendation RR 30:04, bör tillämpas av alla försäkringsföretag som upprättar en koncernredovisning enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder (IAS-förordningen). RR 30 tillämpas med de avvikelser och tillägg som följer av bestämmelser i lagen om årsredovisning i försäkringsföretag, se 7 kap. 5 § samma lag.

De uttalanden från Redovisningsrådets Akutgrupp som anges i 2 kap. allmänna råd, punkt 2 bör tillämpas på samma sätt som RR 30.

Understödföreningar bör också tillämpa 5 kap. 5 och 7 §§ allmänna råd om övriga fonder respektive försäkringsfond.

8 kap. Delårsrapport

Allmänna råd

1. Sådana noterade försäkringsföretag som inte redan är skyldiga att upprätta delårsrapporter enligt lag och sådana onoterade försäkringsföretag vars balansomslutning enligt fastställd balansräkning för det närmaste föregående räkenskapsåret överstiger 1 miljard kronor, bör minst en gång under ett räkenskapsår som omfattar mer än tio månader lämna en delårsrapport.

Grundläggande regler

2. Ett försäkringsföretag enligt 1 bör tillämpa 9 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) med undantag för 1 § första stycket och 2 § tredje stycket.

3. Reglerna i 2–4 kap. bör tillämpas även i fråga om delårsrapporter, som upprättas av sådana företag som avses i 1 kap. 1 § samt i delårsrapporter för sådana koncerner som avses i 1 kap. 1 § andra stycket.

4. Moderföretag som är dotterföretag till ett annat företag behöver inte lämna upplysningar om koncernen under förutsättning

– att företaget, i enlighet med 7 kap. 3 § lagen om årsredovisning i försäkringsföretag, inte har upprättat någon koncernredovisning för närmast föregående räkenskapsår,

– att det moderföretag vars koncernredovisning har getts in till registreringsmyndigheten enligt 7 kap. 2 § årsredovisningslagen, har upprättat en delårsrapport som omfattar samma rapportperiod som företagets delårsrapport,

– att moderföretagets delårsrapport innehåller likvärdiga uppgifter som omfattar även koncernen, och

– att företaget i sin egen delårsrapport lämnar uppgift om moderföretagets namn, organisationsnummer eller, i förekommande fall, personnummer samt säte.

Särskilda upplysningsregler

5. Upplysningar enligt 5 kap. 12 § om ersättningar till ledande befattningshavare bör lämnas om sådana ersättningar och förmåner som förändrats i en inte oväsentlig omfattning under delårsperioden.

6. Översiktliga upplysningar enligt 2 § i bilaga 5 om nya redovisningsstandarders konsekvenser för tillämpning av rörelseregler, bör lämnas i delårsrapporten.

7. Uppgift bör lämnas om konsolideringskapital, kapitalbas för företaget och en försäkringsgrupp, erforderlig solvensmarginal för företaget och en försäkringsgrupp samt väsentliga nyckeltal i enlighet med 6 kap. 2 § allmänna råd. Om flera delårsrapporter upprättas behöver upplysningar om solvensmarginal och kapitalbas för försäkringsgruppen bara lämnas i en av rapporterna. Försäkringsföretaget bör vidare specificera väsentliga förändringar under året av övervärden på placeringstillgångar.

Insändande av delårsrapport

8. Försäkringsföretag som inte enligt lag ska lämna delårsrapport till registreringsmyndigheten, bör lämna den delårsrapport som avses i 1 till Finansinspektionen snarast efter att den är färdigställd. Den bör ha kommit in till myndigheten senast inom två månader från delårsperiodens utgång.

Delårsrapport i moderföretag som tillämpar IAS-förordningen

9. Ett försäkringsföretag som i koncernredovisningen tillämpar 7 kap. 5 eller 6 §§ lagen om årsredovisning i försäkringsföretag bör i delårsrapporten för koncernen enbart tillämpa följande regler i detta kapitel

1. punkt 6 om översiktliga upplysningar om nya redovisningsstandarders konsekvenser för tillämpning av rörelseregler,

2. punkt 7 om konsolideringskapital m.m., varvid 7 kap. 4 § 2 och de allmänna råden till nämnda paragraf får beaktas, och

| 3. punkt 8 om insändande av delårsrapport.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Dessa föreskrifter och allmänna råd träder i kraft den 1 juli 2007 och tillämpas första gången i årsredovisningar, koncernredovisningar och årsbokslut för räkenskapsår som påbörjas den 1 januari 2007 eller senare samt i sådana delårsrapporter som upprättas efter ikraftträdandet avseende del av sådant räkenskapsår.

2. Trots 1 får företag som inte omfattas av 5 a kap. 5 § lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet få tillämpa äldre bestämmelser i 8 kap. Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2006:17) om årsredovisning i försäkringsföretag för räkenskapsår som avslutas senast den 30 juni 2008.

INGRID BONDE

Åsa Andersson

Bilaga 3

3 §¹ Post B.II — Andra immateriella tillgångar. Posten omfattar

1. balanserade utgifter för forsknings- och utvecklingsarbeten och liknande,
2. koncessioner, patent, licenser, varumärken samt liknande rättigheter och tillgångar,
3. hyresrätter och liknande rättigheter, och
4. förskott avseende immateriella tillgångar.

Allmänna råd

Vad som får redovisas som immateriell anläggningstillgång och vad som är goodwill anges i 4 kap. 1 § lagen om årsredovisning i försäkringsföretag, jfr 4 kap. 2 § årsredovisningslagen (1995:1554). Kompletterande regler finns i godkända internationella redovisningsstandarder, jfr IAS 38 Immateriella tillgångar och Redovisningsrådets rekommendation RR 32:06 Redovisning för juridiska personer enligt den version som är fastställd i december 2006.

En avtalsenlig rätt att förvalta finansiella tillgångar för annans räkning är ett exempel på en sådan liknande rättighet som avses i 2. Dessa kan även redovisas när företag delar upp försäkringskontrakt i en försäkringsdel och en depositionsandel, jfr IFRS 4 Försäkringsavtal.

Immateriella tillgångar som uppstår när försäkringsavtal förvärvats via ett företagsförvärv eller i en portföljöverlåtelse kan även redovisas här, jfr IFRS 4 Försäkringsavtal.

Poster inom linjen

54 § Under post I, Panter och därmed jämförliga säkerheter ställda för egna skulder och för såsom avsättningar redovisade förpliktelser, varje slag för sig, ska ett försäkringsföretag ta upp det bokförda värdet av sådana tillgångar som är belastade med särskild förmånsrätt. Dessa uppgifter ska tas upp under en särskild rubrik och delas upp per balanspost.

Under post IV.1, Åtaganden till följd av återköpstransaktioner, redovisas sådana åtaganden som gjorts i samband med oäkta återköpstransaktioner. Överförande part ska då ta upp lösenpriset för den säljoption som ställts ut i transaktionen.

Specifikationer till poster inom linjen får redovisas i not.

Allmänna råd

Ställda panter och därmed jämförliga säkerheter bör delas upp på ett sådant sätt att det klart framgår vilken eller vilka balansposter som är belastade och med vilket belopp.

Finansiella garantier bör redovisas i balansräkningen, jfr IAS 39 Finansiella instrument; Redovisning och värdering, om inte annat följer av RR 32:06 Redovisning för juridiska personer.

¹ FRD art.6.

*Bilaga 4***Resultaträkningens poster**

1 a §² Post I.1.a — Premieinkomst (före avgiven återförsäkring). Försäkringsföretag som bedriver skadeförsäkringsrörelse ska som premieinkomst redovisa den totala bruttopremien för direkt försäkring och mottagen återförsäkring som inbetalts eller kan tillgodoföras företaget för försäkringsavtal där försäkringsperioden påbörjats före räkenskapsårets utgång.

Som premieinkomst räknas också premier för försäkringsperioder som påbörjas först efter räkenskapsårets utgång, om de enligt avtal förfaller till betalning under räkenskapsåret.

Med *bruttopremie* menas den avtalsbestämda premien för hela försäkringsperioden efter avdrag för sedvanliga kundrabatter. Bruttopremien omfattar bland annat

- a) ej aviserade premier som kan beräknas först vid räkenskapsårets utgång,
- b) terminspremier som betalas in halvårsvis, kvartalsvis eller månadsvis samt ersättningar från försäkringstagare för utgifter som försäkringsföretaget haft i samband med att försäkringsavtalet tecknades,
- c) företagens andel av det totala premiebeloppet vid koassurans,
- d) ersättningar från andra försäkringsföretag som avser övertagna försäkrings-tekniska avsättningar enligt 2 kap. 2 § som inte redovisas över balansräkningen, och
- e) återförsäkringspremier från cedenten och retrocedenten, inklusive portföljpremier, med avdrag för
 - återförsäkringspremier som återbetalts till eller gottskrivits cedenten och retrocedenten vid portföljåterdragning eller förändring av andelen i återförsäkringsavtalen, och
 - annullationer.

Förnyelsepremier som inte är bekräftade av försäkringstagaren samt premier för nytecknade försäkringsavtal ska räknas in med de belopp som de beräknas inflyta med.

Annullationer ska reducera premieinkomsten så snart beloppet är känt. Tilläggspremier ska räknas in med de belopp som de beräknas inflyta med.

Posten ska redovisas exklusive skatter och andra offentliga avgifter som belastar försäkringspremien.

Här redovisas även intäkter från avtal om försäkring som inte redovisas som försäkringsavtal, om de inte redovisas som en egen post.

Allmänna råd

Vilka belopp som kan tillgodoföras räkenskapsåret bestäms av innehållet i respektive avtal, oavsett om premierna har aviserats eller ej vid bokslutstillfället. Som premieinkomst tar försäkringsföretaget upp samtliga premier där ansvarighet inträtt. Enligt första stycket bär försäkringsföretaget ansvar när försäkringsperioden börjat löpa eller premien förfallit till betalning. Ett exempel på det senare är vissa konsumentförsäkringar (teve/radio och vitvaror) som tecknas och betalas vid inköpstillfället trots att försäkrings-skyddet inträder först efter att den sedvanliga garantin löpt ut.

² FRD art. 35.

Tidsperioden för vilken försäkringsföretaget bär ansvar framgår normalt av försäkringsavtalet. För en terminspremie som aviseras och/eller förfaller till betalning först efter räkenskapsårets utgång avgörs frågan om ansvarighet av om motsvarande termin är att betrakta som ett nytt försäkringsavtal eller som en delbetalning av en årspremie. Om försäkringsföretaget enligt avtalet har en möjlighet att ändra villkoren vid varje termin, bör avtalet normalt betraktas som ett nytt avtal.

Paragrafens första stycke innebär att vissa premier inte kommer att räknas in i premieinkomsten. Det gäller premier som betalats in under räkenskapsåret men vars förfallodag inträffar och vars försäkringsperiod inleds efter räkenskapsårets utgång. En sådan premie betraktas som ett förskott och redovisas som skuld till försäkringstagaren.

Med *portföljpremie* menas en avräkningspost mellan cedenten och återförsäkraren som har till syfte att täcka återförsäkrarens ansvar för ännu inte inträffade skador enligt ett proportionellt återförsäkringsavtal – såväl vid byte av återförsäkrare som vid ändring av återförsäkrarens andel av avtalet.

Belopp som uttaxerats på försäkringstagare i ömsesidiga försäkringsföretag enligt 2 kap. 5 § första stycket 14 försäkringsrörelselagen ska tas upp som premieinkomst det år förlusten uppstått och uttaxeringen avser att täcka.

Paragrafens sjunde stycke innebär att intäkter från avtal om försäkring som inte redovisas som försäkringsavtal, utan som investeringsavtal eller serviceavtal, bör tas upp här eller som en egen post, jfr 3 kap. 4 § tredje stycket årsredovisningslagen (1995:1554) samt IAS 1 Utformning av finansiella rapporter, IAS 18 Intäkter och IFRS 4 Försäkringsavtal.

2 §³ Post II.1.a — Premieinkomst (före avgiven återförsäkring). Försäkringsföretag som bedriver livförsäkringsrörelse ska som premieinkomst redovisa under räkenskapsåret inbetalda belopp enligt försäkringsavtal för direkt försäkring samt inbetalda och tillgodoförda belopp för försäkringsavtal om mottagen återförsäkring, oavsett om dessa helt eller delvis avser ett senare räkenskapsår.

Denna post omfattar bland annat

- a) återbäring som gottskrivits i form av premiereduktion och som enligt försäkringsföretagets redovisningsprinciper ska tas upp här,
- b) tilläggspremier vid terminsbetalningar samt ersättningar från försäkringstagare för utgifter som försäkringsföretaget haft,
- c) försäkringsföretagets andel av det totala premiebeloppet vid koassurans,
- d) ersättningar från andra försäkringsföretag som avser övertagna försäkringstekniska avsättningar och konsolideringsfonder enligt 2 kap. 2 § som inte redovisas över balansräkningen, och
- e) återförsäkringspremier från cedenten och retrocedenten, inklusive portföljpremier, efter avdrag för återförsäkringspremier som återbetalats till cedenten och retrocedenten vid portföljåterdragning eller förändring av andelen i återförsäkringsavtalen.

Posten ska redovisas exklusive skatter och andra offentliga avgifter som belastar försäkringspremien.

³ FRD art. 35.

Här redovisas även intäkter från avtal om försäkring som inte redovisas som försäkringsavtal, om de inte redovisas som en egen post.

Allmänna råd

Med *portföljpremie* menas en avräkningspost mellan cedenten och återförsäkraren som har till syfte att täcka återförsäkrarens ansvar för ännu inte inträffade skador enligt ett proportionellt återförsäkringsavtal såväl vid byte av återförsäkrare som vid ändring av återförsäkrarens andel av avtalet.

Paragrafens fjärde stycke innebär att intäkter från avtal om försäkring som inte redovisas som försäkringsavtal, utan som investeringsavtal eller serviceavtal, bör tas upp här eller som en egen post, jfr 3 kap. 4 § tredje stycket årsredovisningslagen (1995:1554) samt IAS 1 Utformning av finansiella rapporter, IAS 18 Intäkter och IFRS 4 Försäkringsavtal.